

41/26.6.64

5. Είσαγεται πρός συζήτησιν τδ φέμα τοῦ ἐν' Λαζήναις καὶ παρὰ τὸν Ἰλισδν Ἰωνικοῦ Ναοῦ (ἱεροῦ τῆς Δῆμητρος).

Τὸν προκειμένου ὁ ἐκ τῶν μὲλῶν τοῦ Συμβουλίου κ.Ι.Δ.Ι. οντῆς, εἰςηγούμενος σχετικῶς, λέγει ὅτι, ὑποβληθεισῶν ἥδη παρὰ τῶν κ.κ.Ι. Τραυλοῦ, Η.Ι. λάζηνος, Θοίβου Σταυροπούλου καὶ Σύστ. ἵτικα τῷ πρὸ τοῦ Συμβουλίου, διεῖ τῆς ὑπ' ἀριθ.

19 έκδ 10-1-64 ἀποφέσεως αὐτῷ, ζητηθεισῶν ἐκθέσεων, τδ φέμα καθίσταται ὡριμον πρός συζήτηριν καὶ λῆψιν σχετικῆς ἐποφάσεως. Ι.τὸν ἐν λαζηφάνεις εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

Α. " ἀπό 10' Δπριλίου 1964 ἔκθεσις τοῦ Λαζητέκτονος κ.Ι. Τραυλοῦ, ἔχουσας ὡς ἀκολεύθως:

" Ξετόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 1634 ἀπό 30-3-1964 'Υμετέρου ἐγγράφου ἔχω τὴν τιμῆν νὰ ὑποβάλω' Υμῖν τὴν κατωτέρω ἔκθεσιν, συνοδευομένην ὑφ' ἔνδρις σχεδίου, ἐν τῇ διπολᾳ ἐκτίθενται τέ ἐπιστροφούντων τοιχεῖται βάσει τῶν ὀποίων κροσδιοφορεῖται ἡ ἀκριβῆς θέσις τοῦ ἐξαφανισθέντος κατὰ τδ ἔτος 1778' Ιωνικοῦ ναοῦ παρὰ τὸν Ἰλισδν.

Τὴν μορφὴν καὶ τάς διαστάσεις τοῦ ναοῦ γνωρίζω μεν μόνον ἐκ τῶν θευμασίων σχεδίων τῶν STUART καὶ REVETE, τὰ διποτὶς ἐξεπόνησεν οὗτοι κατέ τὴν παραπονήν των εἰς τέσ' οζήνες τέ ἔτη 1751-1753. Ο ναός κατέ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπώνετο σχεδόν ἀκέραιος πλήν τῶν κιβωνῶν τοῦ διπεσθοδρόμου καὶ εἶχε μετατραπῆ εἰς ἐκκλησίαν τιμωμένην ἐπ' ὄνδρας τῆς Γαλλικῆς "στήν Πέτρα". Τὴν τελευταῖαν αὔτην πληροφορίαν μᾶς διεσώσεν ὁ CHANDLER (1765), ὁ διποτὸς συγχρόνως σημειώνει ὅτι ὁ ναός κινδυνεύει νὰ καταρρεύῃ καὶ ὅτι ἐάν συμβῇ τοῦτο οἱ κάτοικοι θὰ ἀφαιρέσουν ὅλους τοὺς λίθους μέ ἀποτέλεσμα νὰ λησμονηθῇ καὶ αὐτῇ ἡ θέσις τοῦ ναοῦ μετέ παρέλευτιν ὄλιγου χρόνου. —

Ιδούν δικαιον εἶχεν ὁ HANDLER ἀπεδείχθη ὄλιγον ἀργότερον ὅτε, ἐν ἔτει 1778, ὁ ναός κατηδαφίσθη δόμοῦ μετ' ἄλλων ἀρχαῖων μνημείων τῶν Αθηνῶν, τὰ δέ ὑλικὰ τῶν ἐχρησιμοποιεῖταις εἰς τοῦ τότε Βοειβδα τῶν 'Αθηνῶν, Χατζῆς' λαῆ Χασεκῆ, διεῖ τὴν ἀνέγερσιν ἐνός νέου τείχους πέριξ τῆς πόλεως.

Σκτοτε καὶ τὰ ὄλιγα λείψαντα τῶν θεμελίων αὐτοῦ, λαξεύματα ἐπει τοῦ ιράχου καὶ ὄλιγοι πώρινοι λίθοι, ἐκαλύφθησαν εν μέρει ὑπό ἐπιλύσεως ὥστε ἐλησμονήθησαν τελείως καὶ διετολλέ ἔτη μόνον καὶ ὑπόθεσιν ἐτοποθετεῖτο ὁ ναός εἰς τὴν περιοχήν ταύτην κατά τὴν ἀριστεράν ὅχθην τοῦ Ἰλισδν καὶ ὄλιγον ὑφηλιότερον ἐπει τοῦ λαφου. —

52

26 1897 τα έλεγχιστα σωμάτια λείψανα τοῦ ναοῦ ἐπεσημάνθησαν ὑπό τοῦ Λ. Σκιεσ, ὁ δημότος κατόπιν συστηματικῆς ἀνασκαφῆς ἐπεκάλυψε καὶ πάλιν διάδημα τὸ διέγραμμα αὐτοῦ, τοῦ διποίου οὗτοῦ εἰς τὴν δημόσιευσθεῖσαν εἰς τὰ ΕΑΕ τοῦ 1897 ἔκθεσιν του καὶ ἀκριβέστερον σχέδιον.

"Οτι τὸ ἀποκαλυψθὲν θεμέλιον ἀνήκειν εἰς τὸν Ἱωνικὸν ναὸν ἐπέδειξεν ὁ Σκιεσ διεισ φιλορρων ἐπιχειρημάτων μεταξύ τῶν διποίων· αἱ αἱ διαστάσεις τοῦ ναοῦ ($7.40 \times 14.22\text{μ.}$) κατέστησαν καὶ REVETT) αἵτινες ἀνταποκρίνονται πρός τὰς διαστάσεις τοῦ ἀνευρεθέντος θεμελίου ($7.80 \times 14.60\text{μ.}$).

Συγχρόνως ὁ Σκιεσ ἀπεκάλυψεν κατέ τὴν ἀνατολικῆν πλευρᾶν τοῦ ναοῦ μεγάλην καὶ ἔξωτερικῶς ἡμιεξαγωνικήν ἀφεδα νεροῦ, ἡ διποία ἀνήκειν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας στὴν Ιερτρα καθώς καὶ μεγάλον ἀριθμόν τάφων.

Ἐπὶ τῆς ἀρχᾶς τοῦ αἰῶνος καὶ τὸ θεμέλιον τοῦ ναοῦ ἐπιαλύθη ὑπὸ τῶν ἀνεγέρθεισῶν ἐπ' αὐτοῦ οἰκιῶν, οὐ καὶ τῷ οὐ σχεδίῳ.

"Οτι ὁ πωσδήποτε ὁ Ἱωνικὸς ναὸς, τοῦ διποίου τὸ θεμέλιον ἀπεκαλύφθειν δικαιούεται κατέ τὴν βόρειοανατολικήν γωνίαν τῶν σημερινῶν διδῶν Ἀρδητοῦ καὶ Κοντουλα ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἐξῆς:

1) Ἐξ αὐτοῦ τοῦτου τοῦ σχεδίου τοῦ Σκιεσ ἀντίγραφον τοῦ διποίου, δεικνύοντες καὶ τὴν σημερινήν κατάστασιν τοῦ τόπου, ὑποβάλλομεν.

Ἄλι διαστάσεις καὶ ἡ θέσις τῶν ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ Σκιεσ σημειουμένων τριῶν οἰκιῶν συμπίπτουν ἀπολύτως μέ τούς σημειουμένους ὑπὸ τῶν στοιχεῶν Α, Β καὶ Γ ἐν τῷ ὑποβαλλομένῳ ἡμετέρῳ σχεδίῳ σημερινούς χώρους ἐκ τοῦ διποίου ἀποδεικνύεται ἀναμφισβήτητως ἡ ταντισμὸς τοῦ σχεδίου τοῦ ναοῦ μέ τοῦ ἡμέτερον σχεδίον τό ἐμφανέσσον τὴν σημερινήν κατάστασιν τῆς περιοχῆς κατ' ἀκολουθίαν δε ἐξακριβοῦται καὶ ἡ θέσις τοῦ ναοῦ.

2) Ματρίν μικρᾶς ἐρεύνης τὴν διποίαν ἐνήργησε τὸ ἔτος 1945 εἰς τὸ οἰκόπεδον Η πρός ἀνατολές τοῦ ναοῦ ἀπεκαλύφθησαν ἐκ νέου οἱ σημειώσεις μενοὶ διειδεύθησαν μελανοῦ χρώματος τάφοι, συμπίπτοντες ἀπολύτως μέ τούς ἀνευρεθέντας ὑπὸ τοῦ Σκιεσ.

- 3) Ήετά τήν κατεδάφισιν τῶν οίκειῶν τῆς βορείας πλευρᾶς τῆς ὁδοῦ Αρδηττοῦ ἀνευρέθη κάτωθεν τῆς οίκειας πάχου θεμέλιογ τοῖχου ἐντιερμένον διά μεγάλων ὀρθογωνιῶν πυρολίθων τό δόποῖον εἶναι παράλληλον πρός τὸν ναόν.¹ Η πρός δυσμάς συνέπεια τοῦ τοῖχου καθορίζεται ἐκ τῶν διασωθέντων ἐπὶ τοῦ μεγάλου προεξέχοντος βράχου λαξευμάτων.
- Ο τοῖχος οὗτος φαίνεται ὅτι ἐπιρησίμευεν ὡς ἀναλημματικὸς πρός συγκράτησιν τῆς ἐπιχώρεως τοῦ δαπέδου τοῦ ναοῦ.² Η ἀνέγερσις ἀναλημματικοῦ τοῖχου ἐνταῦθα ἥτο ἐπιβεβλημένη λόγῳ τῆς μεγάλης αλίσεως τοῦ λαφού δεδομένου ὅτι ἡ ὑψομετρικὴ διαφορὰ ἡπέτηδες τῆς βάσεως τοῦ ἀναλημματος μέχρι τῆς εὐθυντηρίας τοῦ ναοῦ ὑπερβαίνει, ὡς ὑπολογίζεται, τὸ 5μ.
- 4) Ιατά τήν διέρκειαν τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ ἔκτα τοῦ 1897 ἀνευρέθησαν χαρακτηριστικὰ μικροσκοπικὰ ἀγάνθια ἄγγεια. Παρόμοια ἀκριβῶς ἄγγεια, περὶ τὰ 170, ἀνεῦρον τοῦ 1962 κατά τήν διέρκειαν μικρᾶς ἀνασκαφῆς τήν δόποιαν ἐνήργησα ὅπεισθεν τοῦ ἀναλημματος.
- Ι.ν.: Ήεια ἡ ἐπιχώσις ἀπετελεῖτο κυρίως ἐκ λατύπης πώρου λίθου καὶ λευκοῦ μαρμάρου Πεντέλης ἐντὸς δέ αὐτῆς πλήν τῶν μνημονευθέντων ἄγγειων ἀνευρέθησαν καὶ ὄλιγα θραύσματα μελαμβαφῶν ἄγγειων τὰ δόποια χρονολογοῦντα τῆν ἐπιχώσιν καὶ ἐπομένως τήν κατασκευὴν τοῦ ἀναλημματος εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ δευτέρου ἡμίσεος τοῦ 5ου π.Χ. αἰώνος, χρονολογίαν συμπίπνουσαν μέ τήν ἀνέγερσιν τοῦ Ἱωνικοῦ ναοῦ (448 π.Χ.).
- 5) Ἡ τοῦ ἀποκαλυφθέντος μετά τήν κατεδάφισιν τῶν οίκειῶν μεγάλου προεξέχοντος βράχου ἐπίτοῦ δόποιου ἥτο ἐκτιερμένος δὲ ναός ὅχι μόνον ταυτίζεται ἡ θέσις αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ διεκτιολογεῖται ἡ ὄνοματά τοῦ ναοῦ ὡς χριστιανικῆς ἐκκλησίας "Ιωναγέλα στὴ Λέτρα".

Ἔτημα: Κα τῆς περιοχῆς ταύτης διέ τήν ἐξαιρέωσιν τῆς τοπογραφίας τοῦ περὶ τὸν Ἰλισδν χώρου εἶναι νομίζομεν ἔναντι βρητος. Κα τήν σιέψιν αὐτήν δόθηκον ἐνη καὶ ἡ ἴππηρεζία Δημοσίεων." Ργων ἐνῷ κατ' ἄρχες ἐπρόκειτο να καράξῃ τήν νέαν λεωφόρον ἀλισοῦ νοτιωτερον μέ συνπεέιαν τήν λεπτομήσιν διοκλήρου τοῦ βράχου ὅπου ξατατο ὁ ναός, εἰς τήν ἐφαρμοσθεῖσαν

νέαν μελέτην της οχι μόνον μετετώπισε πρός βορράν τήν νέαν λεωφόρου ἀλλά καὶ προέβλεψε διὰ τῆς συντάξεως νέου ρυμοτομίας σχεδίου τήν δημιουργίαν μικρᾶς πλατείας εἰς τήν θέσιν τοῦ ναοῦ.

Οὕτω ὑπέρχει ἐλπίς νά ἀποκαλυφθοῦν κάποτε καὶ τὰ ἔλλιστα πιθανῶς ἔναπομεναντα ἔχνη τοῦ ναοῦ, ἀλλά καὶ τὸ κυριότερον νά διασωθῇ ἡ παλαιά μορφή τοῦ τόσον χαρακτηριστικοῦ φυσικοῦ τοπίου καὶ νά πραγματοποιηθῇ μετά τόσα ἔτη καὶ μετά τόσας περιπτετείας ἡ προτάσις τοῦ Λ.Σκιε, δ ὅποιος εἰς τὴν ἔκθεσίν του (ΠΑΣ 1897 σ.73) προβλέπων τὴν καθηδυνού τῆς ἔξαφαλσεως τῶν λειφάνων τοῦ ναοῦ ἐκ τῆς οἰκοδομήσεως οἰκιῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐπεργάτεινε τήν δημιουργίαν πέριξ αὐτοῦ μικρᾶς πλατείας".-

Β.'Η ἀπό 18 'Απριλίου 1964 ἔκθεσις τῶν ἐκ τῶν ἀελῶν τοῦ Συμβουλίου κ.κ.Ν.Ιλάτωνος καὶ Φοίβου Σταυροπούλου, ἔχουσα ὄξανολούθως:

"Ἐχοντες ὑπ' οφει τήν ὑπ' ἄριθ. 19 τῆς 10-3-64 ἀπόδοσιν τοῦ 'Αρχαιολογικοῦ Συμβουλίου κατ' ἀκολουθίαν αὐτῆς ἔκδοσέν ὑπ' ἄριθ. 2348 τῆς 30-3-ἐ.ἔ. 'Υμέτερον ἔγγραφον, λαβόντες δέ γνῶσιν τῆς ἀπό 10-4-64 ὑποβληθεῖσαν 'Υμῖν ἔκθεσιν ἐπει τῆς ταυτίσεως τῆς θέσεως τοῦ 'Ιωνικοῦ Ναοῦ τῆς Δῆματρος παρά την 'Ιλισδν, δηλοῦμεν ὅτι συμφωνόῦμεν ἀπολύτως καὶ ἀνευ ἐπιφυλάξεων πρός τὰς ἐν τῷ ὕδατι ἔκθεσει διατυπουμένας ἀπόφεις καθ' ἃς ἡ θέσις τοῦ ιεροῦ προσδιορίζεται εἰς τήν γωνίαν τῶν ὄρδων 'Αρδητοῦ καὶ Κοντουλα παρά τήν νέαν λεωφόρου 'Ιλισοῦ, καὶ διὰ τούς ἀκολούθους συνοπτικῶς διατυπουμένους λόγους:

I) Εἰς τό παρατεθέμενον ὑπό τῶν STUART καὶ REVETT σχέδιον εἶναι ἐμφανές ὅτι ὁ ναός ἔκειτο ἐπει ὑψηλοῦ σχετικῶς βρέχειον, ἐκ θέσεως δέ παρά τήν ΝΔ γενίαν τούτου ἡτο ὄρατη ἡ γέφυρα τοῦ 'Ιλισοῦ. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα δέν συμβανοῦν μέ θέσιν προσδιοριζομένην παρά τήν 'Αγ. Θωτεινήν, εἰς χαμηλόν ἐπειπεδον εύρισκομένην.

2) Η ὑπό τοῦ CHANDLER μαρτυραμένη ἐπαναχρησιμοποίησις τοῦ ναοῦ ὡς Παναγίας τῆς Πέτρας ἐπιβεβαιώνει τήν θέσιν τοῦ ναοῦ εἰς τό ὑποδεικνυμένον σημεῖον, διετει ἐπει πέτρας, ὑπηλοῦ βράχου, εύρισκεται τό διαμεμορφωμένον ἐπειπεδον κατά τήν ὡς προσδιοριζομένην θέσιν, ἡ θέσις πάρα τήν 'Αγ. Θωτεινήν δέν προσηρμόζετο εἰς τό στοιχεῖον τοῦτο. Η ἀνευρεθεῖσα ὑπό τοῦ Σκιε ἀψίς, δεικνύουσα ἀναπροσαρμογήν τοῦ ἀρχαίου ναοῦ, ἐπιβεβαιώνει τήν μαρτυρίαν τοῦ CHANDLER.

3) Η ταύτισις τῶν ἐν σχεδίῳ ὑπό τοῦ Α.Σκιά παρεχομένων στοιχεῶν (ΠΔΕ 1837, πλv.Α.) μὲν τὰ εἰσέται κατὰ χώραν διασυγχρόνα καὶ τὰ διεὰ τῆς μικρᾶς ἐρεύνης τοῦ Τραπουλοῦ ἐπαγκτηθέντα δύνεται νὰ θεωρηθῇ ἀπολύτως βεβαῖα· α)' Ἀντιστοιχία οἰκοδομικῶν τετραγώνων Α,Β,Γ. μετά τῶν πατέρων τήν ὁδὸν' ἀρδητοῦ, μῆν ὑπάρχουσα διεὰ θέσιν παρὰ τῆν Αγ. Θωτεινήν.

β) Ταύτισις ἐπακριβῆς τμῆματος τῶν συγκροτημάτων τῶν τέφων κατὰ τὸ τετράγωνον Η.' Ή ταύτισις τῶν τέφων βεβαιώνεται ἀντιστοιχίας τῆν ἀκριβῆ θέσιν τοῦ ναοῦ καὶ τῆς ἀψίδος τῆς βυζαντινῆς ἐκκλησίας.

4) Τὰ νέα ἀποκαλυψθέντα κατά τὴν διάνοιξιν τῆς νέας λεωφόρου στοιχεῖα κατὰ τὴν κατέναντι πλευρᾶν τῆς ὁδοῦ' ἀρδητοῦ εἶναι ἐπίστης ἀποδεικτικά· α)' Ἀντέρεισματικός τοιχός ἐκ μεγάλων πωρόλιθων τελείως παράλληλος μὲν τὸν ἄξονα τοῦ ναοῦ ἀποτελῶν τὸ Β. ὄριον τῆς οὔδης ὑποτιθεμένης πλατείας τοῦ ναοῦ. β) Μικρὰ ἀναθηματικά κυπέλλαρια ἀντιστοιχία τῶν ὑπό τοῦ Σκ ζ εύρεθέντων, ἀκριβῶς εἰς τὴν ὅπισθεν τοῦ ἀντέρεισματικοῦ τοιχού ἐπίχωσιν. γ) Ξεραμεική χρονολογουμένη εἰς τὴν ἀρχήν τοῦ β' ἡμίσεος τοῦ Ε' π.Χ. αἰώνος ἀντιστοιχούσα μὲν τῆν ἀποδειδομένην εἰς τὸν ναὸν χρονολογίαν. δ) Ζώνη ἐπακτίσεως τῶν βυζαντινῶν τέφων κατὰ τὴν πλευρᾶν τῶν.

Τὰ ὡς ἄνω ἀποδεικτικά στοιχεῖα ἐπιβεβαιώνουν ἀπολύτως τὴν ἀκριβῆ θέσιν τοῦ ναοῦ. Ἐκ τοῦ συσχετισμοῦ ὅμως τῶν σχεδίων Σκιά βεβαιοῦται ὅτι τὸ ήμεσυ σχεδίον τῶν λειψάνων ναοῦ ἔχει ἐξαφανισθῆ ἀποκοπέν τὸν παρεχομένων ὑπό τῶν παραμένειν τὸν παραμένειν τὸν ὑπό τῆς οἰκοδομῆς διατάχουσαντα εἰσέτεστα καὶ ὀλίγα λείφαντα, διστέντος ὅτι κατὰ τὰς μαρτυρίας τῶν περιοίκων κατὰ τὴν οἰκοδόμησιν τῶν οἰκιῶν ἐγένοντο καὶ ἐκβραχισμοί. "Ομως ἡ ταύτισις τῆς θέσεως τόσον σημαντικοῦ νεροῦ ἐπιβεβλεῖ τὴν λῆψιν μέτρων, ὅπως τούλαντον διατηρηθῆ κατελλήλως ἐξωραΐζομενος καὶ διαρρυθμιζομένος ὁ ξῶρος, ἐλεύθερος οἰκοδομῶν, ἐν συνδυασμῷ μὲν τὸ ήδη ἀνευρεθέντα καὶ ἵσως ἀνευρεθῆσόμενα λείφαντα".

Γέ 'Η ἀπό 23' Απριλίου 1964 ἔκπεσις τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου κ. Εύστ. Στίκα, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως·

" "Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἄριθ. 19/10-3-64 ἀπόδειξιν τοῦ 'Αρχ/κοῦ Συμβουλίου καὶ τὸ κατ' ἀκολουθίαν αὐτῆς ἐξοδεῖν ὑπ' ἄριθ. 2348/30-3-64 ὑμέτερον ἔγγραφον, ἀναγκαζόμενα νέα μηδέλωμαν κεχωρισμένως τὴν ἐπὶ τοῦ θέματος ἔκθεσιν μας διεῖτε τὰ ἄλλα δύο μέλη τῆς Πιετροπῆς ἔσπευσαν νὰ ὑπογράψουν σχετικήν ἔκθεσιν ἀνευ προηγουμένης συνεργασίας μεσ' θυμόν.

τατ' ἀρχῆν βηλοῦμεν ὅτι η ταύτισις τῶν ἔρειπων τοῦ περὶ τὸν
Ιχιερὸν Ναοῦ τῆς Δῆμητρος πρὸς τὴν γωνίαν τῶν ὁδῶν Αρηταῖοῦ
καὶ Ιούτουλα, οὖν δύναται νέα θεωρήσῃ τοσοῦτον ἀναμφίβολος
ὅτον ὑποτηρεῖται ἐν τῇ ἀπὸ 10-4-64 ἐκθέσει τοῦ κ. Τραυλοῦ,
πρὸς τὴν ὄποιαν συμφωνοῦν ἀνεπιφυλάκτως τὰ "ετερα δύο μέλη
τεκτονικῆς, ἀντιθέτως κατέ τὴν ἡμετέραν γνώμην ἡ θέσις
τοῦ ἐν λόγῳ Ναοῦ, εὑρίσκετο εἰς υημεῖον σημαντικῶς ἀπέ ον
τῆς ὀντες τῶν ὁδῶν Ἀρδητοῦ καὶ Ιούτουλα.

Ἐν ὑπολογισθέντα ἔρειπα τοῦ Ναοῦ, ἀνέσησε, καὶ ἔταύτισε
ὁ Λ. Σκιάσ, ὅστις ἐδημοσίευσε σχετικῶς μελέτην ἐν τοῖς Ε.Δ.Σ.
τοῦ 1897, σελ. 73 καὶ ἔξης:

Ἐν μελέτῃ αὕτη σύνοδευται καὶ ὑπὸ τοπογραφικοῦ σχεδίου
ἐν πλησίᾳ Α, ἐν τῷ ὄποιᾳ δέν ἀναγράφονται, τὰ ὄντα τῶν πέριξ
οὐδὲν γίνεται ἀκριβεστέρα τοποθέτησις τοῦ ἔρειπου,
ἔντος τοῦ χερτοῦ τῆς Κεριοχῆς.

Τοιαύτη ἀκριβῆς τοποθέτησις τοῦ χώρου τῆς ἀνασκαφῆς
τοῦ Σκ.Α, δέν γίνεται οὐδὲν ἐν τῷ κατεμένῳ τῆς ὡς ἄνω μελέτης.

Ἀντιθέτως, ἐν σελίδῃ 74 σημείωσις Ι, διδούται παραπομ-
παὶ ἐντελῶς ἀνεπαρκεῖς, π.χ. CURTIUS-KAUPERT, ATLAS VON ATHEN
BL.I, τὸ ὅποῖον εἶναι τοπογραφικὸν διάγραμμα ὀλοκλήρου τῆς
περιοχῆς τῶν Ἀθηνῶν, ἐκ τοῦ ὄποιου δυσκόλως εἶναι δυνατόν
νέα γίνη ἀκριβῆς ταύτισις. Μολού ὅλιγάτερον δύναται νέα γίνη
τοῦτο ἐκ τοῦ σχεδίου τῶν Ἀθηνῶν τοῦ BAUDER.

Ἀσφαλῆς ὅμως καὶ ἀνεπίσεκτος ἀμφιεβητήσεως εἶναι ἡ
ὑπὸ τοῦ Ιατροῦ παρεκμόδην ταύτισις τῶν ὑπὸ αὐτοῦ ἀνασκαφέντων
ἔρειπων Ναοῦ πρές τοῦ ὑπὸ ἀριθ. 8 σημειώνμενον ἔρειπον
παρὰ CURTIUS-KAUPERT ἐν BL.X.

Ἐπομένως πᾶσα προσπέλευτα πρός ταύτισιν τοῦ ἔρειπου
τοῦ Ναοῦ, πρές εἰ νέα ἀρχέσῃ ἐπὶ τὴν ταύτισιν τοῦ ὑπὸ ἀριθ. 8
ἔρειπου τούτου, πρὸς τὴν σημερινήν κατέστασιν τῆς περιοχῆς.

. απόπιν γε ομένης τοπογραφικῆς ἔργασίας καὶ ἐν συνδυα-
σμῷ πρὸς τὸ διεζόμενον ὑπὸ τῶν CURTIUS-KAUPERT σχέδιον BL.II.
Ἔγινετο ταύτισις τῆς θέσεως τῆς γωνίας τῶν ὁδῶν Ἀρδηταῖοῦ
καὶ οὔτουλα, ταυτισθέντων πλήρως 12 σημείων τοῦ χερτοῦ.
CURTIUS-KAUPERT, ἐπὶ τοῦ σημερινοῦ τοπογραφικοῦ σχεδίου
τῆς πρόλεως τῶν Ἀθηνῶν, (βλ. τετραγωνικά σχέδια), I) τοῦ
ΕΛΙΟΥ BL.X. καὶ 2) τοῦ Λεκανοπεδίου Ἀθηνῶν.

Ἐκ τῆς τοιαύτης συστηματικῆς ἔργασίας σαχῶς προκύπτει
ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ Σκιάσ ἀνασκαφέν καὶ ταυτισθέν πρὸς τὸν Ναόν
τῆς Δῆμητρος ὑπὸ ἀριθ. 8 ἔρειπον, ὅπερ κατὰ τὴν ρητήν μαρτυρίαν
τοῦ Ιατροῦ Σκιάσ: (σελ. 74, "Ο ΚΑΥΠΕΡΤ προσέσκε πως οὐδεισσάτερον
τὸ ἔρειπον τοῦτο, ἀλλα ἔξειλαβεν αὐτό ὡς λειφανῶν κλιμακος")

καὶ αὐτόθι σημ.2: CUMMIUS UND HAUPPIUT, ATLAS VON ATHEN BL.X... ἀριθ.8), ἀπέχει τῆς γωνίας Ἀρδητοῦ καὶ Ιούτουλα περίπου πεντήκοντα μέτρα. (Βλ. σχέδ.3, χάρτης τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῆς περιοχῆς Ἰλισοῦ).

Λί οὔλαι παρὰ Σκιάθον ἀναφερόμενα τοπογραφικαῖς ἐνδείξεις καὶ παραπομπαῖς, ὥπερ π.χ. εἰς LABORES (βλ. Σκιάθον σελ.74. σημ.4) δέν ἀποδεικνύουν τὴν ταύτισιν τοῦ Ναοῦ τῆς Δῆμητρος πρὸς τὸν χῶρον τῆς γωνίας τῶν ὁδῶν Ἀρδητοῦ-Ιούτουλα.

‘Ως φαίνεται ἐκ τοῦ χάρτου τῶν Εκπουκίνων, LABORTE” ATHENES AUX XV, XVI, ET XVII SIECLES τομ. I, PARIS 1854” (χάρτης ἔναντι τῆς σελίδος 228, βλ. καὶ σελίδα 230, “Νο 119 TEMPLE DE CE HS, TEMPLE DES PETITS MYSTERES), δὲ Ναὸς ἔκειτο ἐπὶ μιᾶς προεξοχῆς τῆς ἀριστερᾶς ὅχθης τοῦ Ἰλισοῦ, σχηματιζομένης ἀμέσως ὑπεράνω τῆς κοιτης αὐτοῦ· ἡ προεξοχὴ αὕτη ἀντιστοιχεῖ πλήρως πρὸς τὸν χῶρον ἔνθα σῆμερον ὁ Ναὸς τῆς Ἀγίας Θωτευνῆς (σχέδ.4).

Βλ. ἐπίσης καὶ τὸν χάρτην VERNEADA παρὰ LABORIE αὐτόθι, τόμος 2ος, μετὰ τὴν σελίδα 180, ἀριθμὸς 14 (= TEMPPIO DI CERERE, σελίς 184), ἔνθα τὸ 14 σημειοῦται ἐπίσης πλησιέστατα πρὸς τὸν Ἰλισόν καὶ πρὸς ἄρχοντην ἢ βραχώδην ἔξαρσιν (σχ.5). Τοῦτο προκύπτει ἀκριβῇ σαφέστερον καὶ ἐκ τῆς εἰκόνος τῶν STUART καὶ REVETΤ ὅπου φαίνεται ὅτι δὲ ναὸς τῆς Δῆμητρος ἔκειτο ἀμέσως ὑπέρ τῆς ὅχθης τοῦ Ἰλισοῦ. “Αλλωστε ἡ νοτίως τοῦ Ναοῦ σημειουμένη ὑπὸ τῶν STUART καὶ REVETΤ εὑρεῖται ὁδὸς λαγῳ τῆς μορφολογίας τοῦ ἐδάφους, ἀποκλείεται νέα συμπλοκὴ πρὸς τὴν νοτίως τῆς γωνίας Ἀρδητοῦ καὶ Ιούτουλα περιοχῆν, ἡτις καὶ σῆμερον ἐμφανίζεται ισχυρῶν αλίσιν ἐκ τοῦ δυσικοῦ βραχώδους ἐδάφους (εἰκ.6).

Γλησσον τοῦ χώρου τῆς Ἀγίας Θωτευνῆς κείντατε τὰ παρὰ HAUPPIUT BL.X, 5 καὶ 6 ἐρείπια, τὰ ὑποῖα ούτος εἶχε ταυτίσει πρὸς τὸν Ιαδὼν τῆς Δῆμητρος καὶ Ιδρης. (KUMMIUS UND HAUPPIUT ἔνθ. ἀν. σελ. 9 ὁστεις λέγεται..... 5 UND 6 BELEICHNEM ANE AUF NEIN ÜBERTRAGEDEN UFERI ELSEN (Μυστικαὶ ὅχθαι ΗΙΜΕΙΟΣ ΕΠ. X, 16) SICHTBAREN GRUNDSPUREN VON TEMPEL DER DEMETER UND KORE, VON HEROON DES TRIPTOLEMOS UND DEM STANDBILD DES ΕΦΕΝΙΔΕΣ”. οἱ ἀριθ. 5 καὶ 6 σημειώνουν τὰ ἐπὶ τῶν ἔξερντων βρέχων τῆς ὅχθης (μυστικαὶ ὅχθαι Ιμέριος ἀν. X, 16) διατάσσεμένται τοῦ ναοῦ τῆς Δῆμητρος καὶ Ιδρης, τό ήρῶν τοῦ Τριπτολέμου καὶ τοῦ ἀγάλματος τοῦ Επιμενίδου”.

Σημειούμεν γέπιτος ὅτι ὁ τοῦχος τῆς οἰκίας ἐπὶ τῆς ὀδοῦ Πούτουλα καὶ Ἀρδηττοῦ ἐδράζεται ἐπὶ βράχου ἀνωμάλου καὶ ἐκατεργάστου, τοῦ ὅποιου ή ὑπαρξις δέν συμβιβάζεται μέ τῇ ἐντεῦθεν ὑπαρξιν λειψάνων τοῦ Ναοῦ, ὡς σχεδιάζονται ὑπό τοῦ Σκιᾶ (σχ' 8.7).

Ἐν συμπεράσματι, ἡ γωνία τῶν ὄδων Ἀρδηττοῦ καὶ Λούτουλα, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἔντιστοι χῆρα πρὸς τὸ παρά KAUPERT BL. I ἀριθ. 8 σημειούμενον ἐρείπιον, ὅπερ ὁ Σκιᾶς ἀναφέρεται ὡς Καδνὸς τῆς Δῆμητρος, ἀπὸ ἐναντίας δέ, τοῦτο εὑρίσκεται εἰς ἀπόστασιν τουλάχιστον 50 μέτρων ἀπὸ τῆς ἐν λόγῳ γωνίας πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς Ἀγίας Φωτούνης.

Ως ἀποκαλυφθέν τμῆμα πωρίνου τοῦχου, οὐδὲμῶς ἐποδεικνύεται ὅτι εἰς τὴν γωνίαν τῶν ὄδων Πούτουλα καὶ Ἀρδηττοῦ ὑπῆρχεν δὲ Καδνὸς τῆς Δῆμητρος. —

‘Ο κ.’ Ι.Δ. Σκιᾶς ἐρωτᾷ ἐν συνεχείᾳ τὴν γώμην τοῦ Κ.Στίκα, ὡς ἀρχιτέκτονος, προκαταρκτικῶς, ἐπὶ τῆς φύσεως τῆς παρά τὴν παραλίσιον ὀδόν ἀποκαλυφθείσης ἀρχαῖας κατασκευῆς, ἡ ὅποια εὑρίσκεται καταθεν τῆς ὑπό συζήτησιν θέσεως, ἥτοι τοῦ ἀκινήτου Γιακουμάτου, ὁ δέ κ. Στίκας, ἀπαντῶν, λέγει ὅτι εἶναι κιθανόν ἡ κατασκευή αὕτη ν' ἀπετέλει τὸ βάθρον ἐνδές ἄλλου μήνημεσου.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ κ. Σκιᾶς παρακαλεῖ νὰ σημειωθῇ ἡ γνώμη του, ὅτι πρόκειται περὶ κατασκευῆς ἔξιστης τοῦ ἱράκου πρὸς σχηματισμὸν τεχνητοῦ πλατώματος μέλλοντος νὰ δει θῆρα ἀρχιτεκτονικὸν μητημέτον καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου φέρει ὡς προχειρότερον πράδειγμα τὴν ἀνάλογον κατασκευῆν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ πλατώματος τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος εἰς τὴν Βραυρῶνα, ἀπὸ τῆς Δυτικῆς πλευρᾶς. Ἡ κατασκευή αὕτη εὑρίσκεται εἰς σημαντικήν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ οἰκοδομήματος τοῦ ναοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ, ἀρχομένης τῆς συζήτησεως, ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου κ. Ε. Μαλάτων λέγει ὅτι ὁ κ. Στίκας, βασισθεὶς ἐπὶ τῶν σχεδίων τοῦ KAUPERT, ἀμφισβητεῖ, ὅτι δὲ ὑπό τοῦ Σκιᾶς ἀνασκαφεῖς ναός εὑρίσκεται εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀκινήτου Γιακουμάτου. Ὁ κ. Στίκας λέγει ὅτι πράγματι δέν ἐπείσθη ὅτι τὸ ὑπό τοῦ Σκιᾶς ἀνασκαφέν ητίσμα εὑρίσκεται εἰς τὴν θέσιν ταύτην καὶ τοῦτο διεῖτι πιστεύει ὅτι τὸ μέν ὑπό τοῦ Σκιᾶς παρατιθέμενα σχέδια εἶναι λελανθασμένα, ἐξ ὑπαιτιότητος πιθανῶς τοῦ συντέλεαντος ταῦτα ἀρχιτέκτονος, ὁ δέ Σκιᾶς, διμελῶν περὶ τοῦ ὑπὸ αὐτοῦ ἀνασκαφέντος κτηρίου, ἀνατρέψει εἰς τὸ σχέδιον KAUPERT, μνημονεύων συγκεκριμένως τὰ ὑπὸ αὐτοῦ σημεία μένα ὑπὸ ἀριθ. 8 λεγόντα Βασιλίσσων καὶ τηρήσαι ταῦτα.

τὸν βράχον, ἀ ὥποτα, κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σχεδίου τοῦ ΙΑΝΗ RT ὑπό τοῦ τοπογράφου, γενομένην τῇ ἐντολῇ του, πρέπει νέ εὑρίσκωνται εἰς ἀπόστασιν 50μ., ἀπό τοῦ ἀκινήτου Γιακουμάτου.

'Ο κ. Χαρούζος λέγει ὅτι ὁ ... Σκιάς δέν τοποθετεῖ μέν εἰς τὸ σχέδιο του/λείψανα ταῦτα ἐν σχέσει πρός ἄλλα σταθερά σημεῖα τῆς περιοχῆς, ἀπό ἀπόφεως ὅμως τῆς πρωγματικῆς καταστάσεως εἶναι ἀναμφισβήτητος ἡ ταῦτασις τῆς θέσεως τοῦ ἀκινήτου Γιακουμάτου πρός τὴν ὑπό τοῦ Σκιάς ἔξερευνηθεῖσαν.
Σχ τικῶς ὁ κ. Χαρούζος ὑπομεμνήσκει ὅτι ὁ γνώστης τῆς πόλεως τῶν θηγῶν κ. I. Τραυλός ἀποδεικνύει τὴν ταυτότητα τῆς θέσεως διεσειρᾶς στοιχείων, ὡς εἶναι ἡ ὑπ' αὐτοῦ καθορισθεῖσα θέσης τῶν τάφων, τούς ὅποιους ὁ Σκιάς ονόμασε π.ησίον ταῦν ναοῦ καὶ ἀρχαιολογικά εὑρήματα ἀποδεικνύοντα τὴν παρά τὴν θέσην ταῦτην ὑπαρξίην ιεροῦ· καὶ μάλιστα σχετιζόμεναν πρός τὴν Ἐλευσινιακήν . λατρείαν. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα, κατὰ τὸν κ. Χαρούζον, εἶναι τόσον θετικά ἀπτέλλοντα δέν δυνάμεθα νέ παραγνωρίσωμεν τὴν σημασίαν των. 'Η Διεύθυνσις' Αναστηλώσεως, συνεχίζει ὁ κ. Χαρούζος, εἶναι ἀξιέπαινος διε τὴν ἐπιονθίσεῖσαν παρ' αὐτῆς μελέτην, ἡ ὅποια παρέχει εἰς τὸ Ευμβούλιον τὴν δυνατότητα νέ κρίνη στηριζόμενον ἐπὶ πλήρων μέν στοιχίων, βασιζόμενων ὅμως ἐπὶ σχεδίου καὶ μόνον τοῦ KAUPERT, μνημονευομένου εἰς τὴν ἔκθεσιν Σκιά, τοῦτο ὅμως προϋποθέτει ὅτι πιστεύει ὅτι σχεδιαγραφήματα εὑρύτερα ὡς τοῦ KAUPERT εἶναι κατὰ χιλιοστόμετρον ἀκριβῆ ἐξ Ἰζου ἀκριβῆς εὑρυτέρα σχεδιαστική ἀνάπτυξις. 'Ο κ. Χαρούζος, ἀμφισβητῶν τὴν ἀπόρειαν τῶν τοιούτου εἴδους σχεδίων, φέρει ὡς παρδείγμα τὸ ὑπό τοῦ JUDEIJI παρεγγόμενον σχέδιον, τὸ ὅποιον, παρά τὴν ἐπιμέλειαν μέ τὴν ὅποιαν ἔχει συνταχθῆ, εἶναι προφανῶς συντεταγμένον κατά προσέγγισιν ὡς πρός τὴν σημείωσιν τῶν μνημείων, καὶ προσάγων τὸ σχέδιον τοῦτο ὑποδεικνύει ἀπό τῆς ἀπόφεως ταύτης ἀνακριβείας ἀναφερομένας εἰς τὰ παριλίσια μνημεῖα.
'Ο κ. Χαρούζος λέγει σχετικῶς ὅτι ὁ κ. Διεύθυντής τῆς' Αναστηλώσεως, βασισθεῖς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ KAUPERT μόνον, τὸ ὅποιον κατὰ τὸν κ. Χαρούζον εἶναι ἀτελές, ἐθεμελιώσειν ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἀμφισβήτησιν τῆς θέσεως τοῦ ιεροῦ τῆς Δῆμητρος, ούδεν δέ τῶν ὑπό τοῦ κ. I. Τραυλοῦ προσαγομένων τοιογραφιῶν καὶ ἄλλων ἀρχαιολογικῶν στοιχείων ἀνήρεσεν. 'Ο κ. Χαρούζος, περαίνων, λέγει ὅτι ὑπέρχει καὶ ἔτερον στοιχεῖον σαφῶς καὶ ἀναμφισβήτως ἀποδεικνύον τὴν ταῦτασιν τῆς θέσεως, τὴν ὅποιαν ἀνέσκαψεν ὁ Σκιάς πρός τὴν θέσην τοῦ ἀκινήτου Γιακουμάτου, προτείνει δέ, ὅμως, ἐν συνεχείᾳ τῆς συνεδριάσεως, τὸ Ευμβούλιον μετεβῆ ἐπὶ τόπου, ἵνα ὑποδείξῃ εἰς αὐτὸν τὸ ἐν λόγῳ ἀναμφισβήτητον στοι-

‘Ο κ.Στίκας λέγει ότι διε της έκθέσεως τ υπατρόπιν μημερᾶς καὶ ἔξονυχιστικῆς τοπογραφικῆς ἐπετδσεως, ἀπέδειξεν ότι ὁ ναὸς τῆς Δῆμητρος καὶ Ιδρης δέν ήτο εἰς τὴν γωνίαν τῶν ὄρδων Ἀρδηττοῦ καὶ Λούτουλα, ἀλλὰ πολὺ πέραν, πρὸς Μυστικόν, οὖνωθεν τῆς παρὰ τὴν Ἀγίαν Θυτεινήν περιοχῆς. ‘Ο κ.Διευθυντῆς τοῦ Ἀσθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου-συνεχεῖται ὁ κ.Στίκας-ἀνέφερεν ότι δέν ἀντέκρουσε τάξις ἐπικειμένη τα τεῦχα, ’Ι. Φραυλοῦ.’ Ἡ π' αὐτοῦ ὁ κ.Στίκας περιτηρεῖται, ότι δέν ἀνέλαβεν ὡς ἀντικρούσῃ τάξις ἐπικειμένη τα τεῦχα τοῦ κ.Φραυλοῦ, ἀλλὰ δὲ της ἐπικειμένην δεδομένων ναὶ ἀποδείξῃ τὴν ἀκριβῆ θέσιν τοῦ ὡς οὗνων τηνικοῦ ναοῦ. ’Αν συνεχεῖται ὁ κ.Στίκας λέγει ότι δὲ κ.Διευθυντῆς τοῦ Ἀσθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου ἡμέρεσθι-τησε τὴν ἀκριβειαν τοῦ χάρτου τοῦ KAUPERT καὶ πρὸς ἐνσχυ-σιν τῆς ἀπόφεως του ταύτης προσῆγαν ἀνέλογον χάρτην τοῦ JUDEICHI, ὑποστηρίζων ότι καὶ οὗτος ἔχει συνταχθῆ κατὰ προσ-έγγισιν ὡς πρὸς τάξις σημεώσν τῶν μηνιαίων. Ήτάδι τὸν κ.Στί-καν, ἀμφότεροι οἱ χάρται εἶναι ἀκριβεῖς, προκαλοῦντες διε-τοῦτο τὸν θαυμασμόν, κυρίως ἔνεκα τῆς ἐποχῆς καθ' ᾧ συνε-τέλειοσαν, ’Ἐκ τούτων ὁ χάρτης τοῦ KAUPERT ἀναφέρεται ρητῶς εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Σκιαζοῦ διε τὸν καθορισμόν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἀνασκαφέντος ναοῦ, δὲ ὅποιος κατὰ τὸν κ.Στίκαν πρέπει ναὶ εὑρίσκεται 50 ἢ 60 μέτρα δυτικῶτερον τοῦ ἀκριβῆ τοῦ Ιερου-μάτου. ’Ο κ.Στίκας λέγει ότι τέ τοῦ αὐτοῦ ἀποδεικνύεται καὶ ἐπει-τοῦ σχεδίου JUDEI Η.

‘Ο κ.Πλάτων, παρεμβαίνων, ὑπενθυμίζει, ότι καὶ κατὰ τὴν γνῶμην τοῦ κ.Στίκα τάξις ὑπό τοῦ Σκιαζοῦ ἀνασταφέντα ἐρείπια ἐντό-κον εἰς ναὸν, δὲ δέ κ.Στίκας ἀπαντᾷ μότι ἔκεινος ἀμφισβήτεται υποτίκας τὴν ταύτισιν τῆς θέσεως τὴν ὅποιαν ἀνασκαφεν ὁ Σκιαζός τοῦ εἰς τὴν γωνίαν τῶν ὄρδων Ἀρδηττοῦ καὶ Λούτουλα καὶ-μενον ἀκινητον.-

‘Ο κ.Πακαρδινας, ἀναφερόμενος εἰς τὴν γνῶμην τοῦ κ.Στίκα, ότι τέ ὑπό τοῦ Σκιαζοῦ προσαγόμενα σχέδια δέν εἶναι ἀκριβῆ ἔνεκα λέθους τοῦ συντάξαντος αὐτά ἀρχιτέκτονος, π. πο-τηρεῖ ότι ἡ ἀνασκαφή ήτο ἔνταξια περιλαμβάνουσα ναὸν καὶ τέφους καὶ ότι δέν εἶναι νομόν τοῦ προκειται περὶ δέν-κνωσιας, ἀπεκριουσῶν ἀπ' ἀλλήλων, τῶν ὄποιων τάξις σχέδια συντ-θετησαν εἰς ἔν. ’ ’κ τῆς ἀντιπαραβολῆς τῶν σχεδίων Σκιαζοῦ καὶ Τραυλοῦ, κατὰ τὸν κ.Πακαρδιναν, καθισταται σαφῆς ἡ τεύχισις

τῆς θέσεως τοῦ Ηητρόφου ἐν τῆς ταυτίσεως ἀφ' ἐνδις μέν τῶν ἐκ νέου ἀνευρεθέντων τέσφων ὑπό τοῦ κ. Τραυλοῦ, ἀφ' ἐτέρου δέ τῶν κατόψεων τῶν φύκοδομημένων ὃικιῶν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Σκ.Α πρός τὰς ἥδη διατηρουμένας.-

'Ο προεδρεύων τῆς συνεδριάσεως Καθηγητής κ. Γ. Παπακαλέ-
κης ἐπιμένει ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς ἀνευρεθεῖσης παρέ τὸ
ἀκινητον Γιακουμάτου ἀρχαῖας κατασκευῆς κατά τὴν διε-
νοτεύεν τῆς παριλεισίου ὅδοῦ, ἡ ὁποῖα κατά τὸν κ. Παπακαλέκην
σημαίνει ὅτι ἔκειτο τὸ κύριον σημεῖον τοῦ ἐνδιαφέροντος
τοῦ ὑπάρχοντος συνδικού.

Ωδὲ οὐριβούλιον διακρίπτει τὴν συζήτησιν εἰς τὸ σημεῖον
τοῦτο καὶ ἀποφασίει, ὅπως μεταβῆται μέσως ἐπὶ τόπου κατά
τὴν πρότασιν τοῦ κ. Χρ. Καρούζου.

6. Λεβδν ὑπ' ὄφει τὴν ἀπό 3-6-64 αἵτησιν τοῦ κ. HEINRICH AIGNER ἐγκρίνει τὴν εἰς αὐτὸν παροχῆν ἀδείας φωτογραφῆ-
σεως διε μηχανῆς ἐπὶ τρίποδος καὶ λίαν περιωρισμένου
ἀριθμοῦ τῶν δημοσιευμένων ἐκθεμάτων τῶν Μουσείων ὡς εἶναι
ἐκτεθειμένα καὶ εὑρίσκονται ἔνευ παρεμβολῆς σκηνῶν ἐμφύχων
ἔνευ μετακινήσεως ἢ ἐξαγωγῆς των ἐκ τῶν προθηκῶν καὶ κατόπιν
προηγουμένης συνεννοήσεως μετά τῶν οἰκείων 'Εφόρων ἢ 'Επι-
μελιγών 'Αρχαιοτήτων.

7. Λεβδν ὑπ' ὄφει τὴν ἀπό 16-6-64 αἵτησιν τοῦ φωτο-
γράφου κ. Ιωάννου Ξούσα ἐγκρίνει τὴν εἰς αὐτὸν παροχῆν
ἀδείας φωτογραφῆσεως διε μηχανῆς ἐπὶ τρίποδος τῶν ἀρχαιο-
λογικῶν Μύρων Ρόδου, ἔνευ παρεμβολῆς σκηνῶν ἐμφύχων καὶ
κατόπιν προηγουμένης συνεννοήσεως μετά τοῦ οἰκείου 'Εφόρου
'Αρχαιοτήτων ΙΘ' Περιφερείας, ἐπὶ καταβολῆς δέ τέλους εἰς τὸ
Π.Α.Π. δραχμῶν πεντήκοντα (50) διε' ἐκδιπλην φωτογραφικῆν λῆ-
ψιν καὶ ὑπό τούς λοιπούς ὄρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 76/13-12-65
ἀποφάσεως τοῦ Ευμενίου καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 2517/10-2-64
καὶ 561/14-1-64 ὑπουργικῶν ἀποφάσεων.-

free / ΝΑ

†